

ДѢЛО

Выходить во Львовъ що Среда и Субота (крѣмъ русскихъ святъ) о 4-5а години по полудни.

Редакція и администрація подъ Ч. 15 пляцъ Маріиний.

Експедиція для мѣстцевыхъ предплатниковъ уряджена въ друкарни Т. Шевченка (улиця Крива Ч. 2 на 1-йхъ поверстѣ).

Всѣ листы, посылки и рекламации належитъ пересылать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 пляцъ Маріиний.

Предплата на „Дѣло“ стоить:
на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на пѣть року . . . 4 зр.
на четверть року . . . 2 зр.
Предплату належитъ пересылать франко (наилучше почтовымъ перекладомъ) до: Администрація час. „Дѣло“.
Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣтъ одной строчки печатной.
Рекламации неопечатаня вѣльня бѣтъ порта.
Рукописи не звортаются тѣлько на попередне застереженіе.
Подписокъ число стоить 10 кр. а. в.

Львовъ дня 29. лютого 1880.

Вѣсть о заручинахъ Б. В. Архикнязя Рудольфа съ бельгійскою княгинею Стефанією знашла ширый, радостный привѣтъ среди всѣхъ австрійскихъ народовъ. Минувшій торжественный обходъ двадцатипятилѣтней рѣчицы вступленя на престолъ Б. В. Цесаря, сѣбного вѣсѣя Ихъ В. Цесаря и Цесаревны, супружества Б. В. Архикнязя Гизель съ бавар. Леопольдомъ и пр., ясно высказали, яку живую, широко-сердечную участь берутъ австрійскій народъ въ всѣхъ торжественныхъ обходахъ Габсбургской Династіи, якою широко, горячою симпатією окружаютъ конституційно пануючого Цесаря Францъ-Иосифа I. и цѣлу Бго Родину. Радостный объявы той живой симпатіи и привязанности обновляются и теперь, коли рознеслася вѣсть о заручинахъ Б. В. Архикнязя Рудольфа. Всѣ народы Австрій, а межъ ними и Русины, що все и всюду не тѣлько словомъ, але и дѣломъ, своєю власною кровію давали доказы своей широкой привязанности для Пануючого Дому Цесарского подожившого основы конституційной охороны правъ русского народа, — сѣвшать передъ престолъ Бго Величества, чтобы высказати свою радость, зложити свои широко-сердечный желаниа и съ новою щасливою долею молодого Наслѣдника австрійского престола повитати надѣю на щасливую будучность Цесарского Дому и всѣхъ австрійскихъ народовъ. Дѣятъ, зъ которого Б. В. Архикнязя Рудольфа выбравъ свою Найдостойнѣйшу Подругу належитъ до найпернихъ конституційно пануючихъ дожовъ Европы. Б. В. Архикнязя Рудольфа основно оббвнаны съ конституційнымъ житіемъ вашей державы, заявившій вже доси стѣлько глубокого розумѣня для правдивой науки, просвѣты и поступу, а стѣлько прихильности для всѣхъ австрійскихъ народовъ, — вступаючи въ родину звязъ съ бельгійскимъ Дождомъ пануючимъ, тымъ самымъ дав нову поруку дального успѣшного кон-

ституційного розвою Австрій на основахъ правдивого конституціонализму: равноуправленя всѣхъ народовъ. Тожъ съ правдивою радостію несутся широко-сердечный желаниа зъ всѣхъ сторонъ бѣтъ всѣхъ народовъ всѣхъ краѣвъ цѣлой Австрій.

Борба Россіи.

I.

Що ино закончилась російско-турецка война берлинскимъ трактатомъ, ледво що притихли тучи и громы на балканскомъ пѣостровѣ, а вже розпочалася нова война, нова борба Россіи съ новымъ ворогомъ тымъ страшнѣйшимъ, що своимъ, тымъ небезпечнѣйшимъ, що тайнымъ, невидимымъ, неулытымъ — борба Россіи съ нигилизмомъ. Першій признаки сей борбы были малозначны, розсѣяны, мѣстцевы. Выходило щось на студентскій беспорядки въ головнѣйшихъ мѣстахъ; здавалося, що лише крайня выбузлость крайнихъ теорій сосильныхъ заворушила головы горячковыхъ молодцовъ; видѣлася якась манія хоробливыхъ людей здохнути народы Россіи на дорогу крайнихъ экспериментовъ. Тожъ не диво, що зъ початку мало звязано на тѣи объявы. Въ новѣйшихъ часахъ досытъ часто появлялися такой крайний выскоки крайнихъ элементовъ недоволенныхъ теперѣшнымъ сосильнымъ ладомъ — почавши бѣтъ заговоры английскихъ робитниковъ, а покочивши на парискій комунѣ. Були се справдѣ хоробы мѣстцевы и частковы, а не хоробы цѣлого народа. Теперѣшня исторія розвою ренубликаньской Франціи показуе, що самъ народъ своєю силою безъ надзвичайныхъ экспериментовъ може выгнати такой хоробы. Тожъ, якъ довго здавалося, що и въ Россіи проявляются признаки такой хоробы не всенародною а почастною, такъ довго увага цѣлой Европы мало зворталася до объявовъ хоробливого нигилизму російского. Самъ

російскій писатель Иванъ Тургеневъ, котрый охрестивъ сей новый рухъ въ Россіи „нигилизмомъ“, представивъ героя въ „новымъ“ мрачными энтузіастами для совѣтъ неясныхъ цѣлий. А коли дѣйстно програма нигилистовъ заключалася въ одной негачи всего существующого, то очевидно така партія чистой негачи безъ позитивной програмы не могла бути небезпечною навѣтъ въ Россіи. Чиста негача може выродити знеохоченье, невѣру, недоволенье, але не може зьорганизовати и здобити людей до великой, широкой и непоконаной дѣятельности. Навѣтъ тогда, коли все существующе въ якій державѣ чи сосильности есть дѣйстно неодолимимъ, новымъ недостаткомъ, хибѣ и несправедливостію, навѣтъ тогда одна негача существующего есть тѣлько безпосереднымъ наслѣдствомъ существующего неладу, а не який новымъ творомъ, новою програмою, новымъ идеаломъ. Бѣтъ се тогда справдѣ „новина“ роззорана дотеперѣшнымъ существующимъ, до крайности доведеннымъ устроємъ, котра потребуе доперва зазвѣ, чтобы на тѣи новинѣ прозябла нова жизнь народна. Если бы отже одинъ нигилизъмъ бувъ тымъ новымъ рухомъ въ Россіи, то тяжко былобы пояснити такъ широкій розрѣстъ сей хоробы чистой негачи крайной. А що сей рухъ розрѣсся до невычайныхъ размѣровъ, на се, здаеся, не потребуемо давати доказовъ. Процессъ московскихъ нигилистовъ въ Москвѣ, демонстрація передъ казаньскою церквою въ Петербурзѣ, процессъ 194-охъ нигилистовъ въ Петербурзѣ, замахъ на Трепова, убійство Мезенцова и бар. Гейкина, оружье супротивленье власти Ковальского, убійство князя Крапоткина — се головнѣйшій фактъ, котрѣ сподѣлися мимо наибѣйше строгихъ полицейскихъ мѣръ противъ руху нигилистовъ, котрѣ оточаточно выключали заведенье стану облоги въ Россіи и настановленье военныхъ генералъ-губернаторовъ съ майже неограниченою властію. Скѣлькоже было еще фактовъ дробнѣйшихъ, що загуби-

лися среди голоснѣйшихъ! Великодный замахъ на царя Александра минушого року бувъ, якъ познѣйше оказалось, тѣлько немомъ граничнымъ каменемъ въ рядѣ дальнихъ що разъ смѣлѣйшихъ объявовъ нового руху въ Россіи. Царь узнавъ отвитнымъ, откликатися о помощи до здоровыхъ умовъ російской сосильности, чтобы помагати правительству выкорѣвити лихо. А мимо того лихо не уменьшилося. Поминемо такой фактъ, якъ выдаване въ Петербурзѣ подъ окомъ найвысшихъ правительственныхъ властей російскихъ революційной часописи „Земля и Воля“ и „Народная Воля“, существованье тайныхъ друкарнь выдаючихъ отзовы революційного комитета, замахы на Дрейтмана и иншихъ чиновниковъ высокопоставленныхъ и т. д., а згадаемо лише, що въ протягу одного року було ажъ три замахы на жизнь Царя выконанъ съ демоничною дерзостію, що навѣтъ царска палата не може бути безпечною передъ тайною рукою невидимой революціи, що мимо наибѣйшой строгости революційна сила дѣлаетъ, выдас отзовы, засуды, перестороги, доставляе листы высокопоставленнымъ чиновникамъ, а навѣтъ, якъ носятся вѣсти, самому царю — словомъ существае и дѣлаетъ мовь бы яке друге правительство. Въ всѣхъ мѣстахъ каждый дѣмъ, каждый мешканецъ поставленный подъ доглядъ „дворника“, кѣний и пѣхотный патруль день и ночь сторожатъ, здаеся чути каждый ступъ, каждый крокъ и кожде слово каждого подданого Россіи — а мимо того невидно того головного жерела, зъ бѣтъ разъ въ разъ выдобуваеся революційна сила, не можна уняти тыхъ рукъ, що причеплюють отзовы революційной навѣтъ на плечи полицейскихъ жандармовъ, не можна придусити того духа, що сѣе грозу и смертельную тревогу въ цѣлой просторѣй державѣ. Наконецъ, по такихъ всестороннихъ усиліяхъ придусити неустаже лихо, устанавлено для цѣлой Россіи диктатора съ неограниченою властію — ген. Дорисъ-Меликова, а вже въ кѣлька день по ни-

СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ

(иседа К. Дикенса). 12.

ОТДѢЛЪ III.

Другій зъ трѣхъ духовъ.

(Гл. Ч. 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15 и 16.)

„Моя любя“, отповѣвъ Бѣтъ лагѣдно, „такъ то Рѣвдию.“

„Лю его вдоровье задля тебе, и задля Рѣвдию, але не задля него. Най собѣи жие. Веселитъ ему свѣтъ, и щасливого нового року!“

За прикладомъ нанѣ Кривитъ выпили вѣтъ. Перша то буда хвѣла сегодня, въ котрой забракло сердечности. Скрудживъ бувъ замытъ духомъ той родины. Сама вгладка о его имени буда въ станѣ розогнати на пару хвѣла сердечную утѣху.

Въ бѣтцѣ забули на ненавистие имя Скруджива и дѣлаетъ веселѣть вновь, запануваши въ цѣломъ товариствѣ. Бѣтъ Кривитъ почавъ розказувати, що бѣтъ мае для Петра мѣстце, котре ему може принести бѣльшо побѣдѣ шиллингъ тыждневно. Малай Кривитъ смѣлѣлся сердечно на саму владку, ижъ то буде выгладати ихъ Петро, яко „подоживъ маючий посаду“, коли тымчасомъ бѣтъ сѣмъ глядѣтъ понажно на часового кавалеря на огонь, обчи-савючи въ мыслѣи вже напередъ свои бу-

лучѣ приходы и оцадности. Марта, котра працювала въ одимъ модирекѣмъ закладѣ, розказувала про свою роботу, и про те, кѣлько години муситъ она денно працювати; она тѣшилася надѣю, що нанѣ на Рѣвдию хочъ разъ въ рокъ буде могла добре выспатися и отпочити. Она розказувала дальше, що бачила передъ кѣлькома днями одну графиню и одного лорда, котрый бувъ майже такого зрѣсту якъ Петро. При тыхъ словахъ поднѣсея конвѣрты у Петра такъ высоко до горы, що майже цѣла его голова сховалася въ нѣмъ.

Подчасъ той розмовы кружила чаря пончу помежи бесѣдинками, а горичѣ каштаны були для нихъ дуже смачнымъ десертомъ.

Въ цѣломъ товариствѣ не было ничего надвичайного. Въ родинѣ тѣи не было хорошихъ дуже лицъ; они не були красно поубирали; ихъ одѣжъ буда дуже авычайна, чоботы пересѣкай вогкостію. Але про те були они вѣтъ щасливый, доволенъ собою и новий радости; оно Скруджива глядѣло съ прѣмностію на нихъ всѣхъ, а найчаеѣйше задерживалось на малай худощавой постати Тайни-Тайма.

Тымчасомъ почало темнѣти, свѣтъ почавъ падати великими платками. Скрудживъ ишовъ дальше съ духомъ черезъ улицы мѣста. Ижъ присѣвчуваеъ вѣтний блескъ

свѣтла, що розливался повнымъ струями въ вѣтъхъ оконъ домѣвъ и каминицъ. Всюды бувъ живой рухъ. Ту видно было черезъ бѣно, якъ готовились до вечера: розставленъ тарелѣ, застеленъ столы и ясно горичѣ свѣчки; тамъ бѣгла цѣла громада дѣтѣй на австрѣйскъ соестрамъ, братьямъ, кунамъ и тѣткамъ, чтобы ихъ перше вѣтъхъ поздоростти. Ту зарнеувались на шибѣтѣни абѣранныхъ гостей, а тамъ свѣтшила по бѣлому свѣту легенькою ходою купка дѣвчатъ, хихотячисъ и радючи въ ожиданю радости наступного вечера. Въ кондѣмъ дому дожидали гостей, на кондѣмъ каминѣ горѣлъ широкій огонь. Духъ бувъ теперъ такомъ дуже веселый. Ижъ широко розогнутъ бѣтъ одену на своихъ груди, ижъ свободно розмахувать руками, розмываючи въ округѣ радѣть и утѣху. Навѣтъ бѣднѣйшій лимпаръ, що ишовъ жасѣвчувати лимпы на улицы, розсмѣявся сердечно, коли духъ перейшовъ коло него.

Наразъ замѣнилося все. Они анайшлица на пустѣмъ дикѣмъ просторѣ, среди выставочныхъ екалъ, покрытыхъ мохомъ и дикѣю травою. Дальше раздѣлалось иже море, ековане ледами, и осѣчене остатками погасавшого промѣня сонця.

„Що се за мѣстце? свѣтаетъ Скрудживъ. „Се мѣстце, где працюють горняки въ глубинѣ земли,“ отповѣвъ духъ. „Але

и они мене анаютъ, ижъ то за разъ побачишь.“

Гдѣсь далеко заблѣстѣло свѣтло въ бѣна пахиленой хатины; она посѣтѣла тамъ. Въ хатинѣ свѣдѣло въ округѣ теплого огня численне товариство: старый, дуже старый чоловікъ съ старенькою жѣнкою, окруженъ дѣтьми, внуками и правнуками, а вѣтъ въ свѣточныхъ одежахъ. Старый свѣвѣлъ поважнимъ, але слабымъ и тремтливимъ голосомъ командъ; ея команда буда вже дуже давна, бѣтъ навичивъ ея еще хлопцѣмъ; бѣтъ часу до часу шадать въ свѣтъ цѣлый торъ. Коли засѣвали вѣтъ голоса, оживавъ и скрѣплявся голосъ старого, а коли другѣ перрѣставали, то и его голосъ слабѣ.

Духъ не задерживалъ тутъ долго, тѣлько сказавъ Скрудживу, чтобы держался за его одѣжъ. Они вдвѣселися въ гору, перелетѣли надбережный простѣръ и опинилися надъ моремъ. Съ великимъ страхомъ бачивъ Скрудживъ, ижъ стѣсали ижъ въ очѣи береги моря; бѣтъ чуть глухѣ стоны фаль, проломуючихъ ледъ, мовбы они хотѣли съ цѣлымъ напоромъ аданѣнутъ и вляти все въ округѣ. На пустѣи екалѣ посередѣ моря, на добру милою бѣтъ берегу, стояла на самотѣй морска вѣса свѣтлина. Черезъ цѣлый рокъ розбѣлалась о ино волны, черезъ цѣлый рокъ, кружили коло неѣ долиною фаль, а го-

— Помарь из Повонье...
Помарь из Повонье...
Помарь из Повонье...

— Упомянутый элемент...
Упомянутый элемент...
Упомянутый элемент...

— Дефракция...
Дефракция...
Дефракция...

— Нурвокс...
Нурвокс...
Нурвокс...

— За шахрайство и брань...
За шахрайство и брань...
За шахрайство и брань...

— Въ сѣменищи...
Въ сѣменищи...
Въ сѣменищи...

Вѣсти епархіальныя.

Изъ Епархіи Львовской.
Духовнаго...
Духовнаго...
Духовнаго...

НАУКА, ШУЖКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Днище“...
Днище...
Днище...

— Музициально-деляматорскій вечеръ...
Музициально-деляматорскій вечеръ...
Музициально-деляматорскій вечеръ...

Проф. Ц. выказавъ...
Проф. Ц. выказавъ...
Проф. Ц. выказавъ...

— Изъ уже...
Изъ уже...
Изъ уже...

— Stowik Kadryle...
Stowik Kadryle...
Stowik Kadryle...

— Въ краковской Академіи...
Въ краковской Академіи...
Въ краковской Академіи...

ВСЯЧІНА.

(S) Американская крадѣня...
Американская крадѣня...
Американская крадѣня...

Намсперодъ...
Намсперодъ...
Намсперодъ...

— Незвычайный балъ...
Незвычайный балъ...
Незвычайный балъ...

— Толпимость металлъвъ...
Толпимость металлъвъ...
Толпимость металлъвъ...

— Що то може мода!...
Що то може мода!...
Що то може мода!...

— Трисотнй роковины...
Трисотнй роковины...
Трисотнй роковины...

Жертвы.

Пр. о. Юангъ Юангичевскій...
Юангъ Юангичевскій...
Юангъ Юангичевскій...

Промома такоже...
Промома такоже...
Промома такоже...

Отъ Выдѣла...
Отъ Выдѣла...
Отъ Выдѣла...

Курсы львовскій за дня 13. з. марта 1880.

Table with columns: Name of instrument, Price, and other details. Includes items like '1. Акція за штуку', '2. Листы заст. за 100 р.', etc.

Батьковщина

газета посвящена...
газета посвящена...
газета посвящена...

Батьковщина мѣститъ...
Батьковщина мѣститъ...
Батьковщина мѣститъ...

Адреса: Администрація...
Адреса: Администрація...
Адреса: Администрація...

Advertisement for Ivan Ignatovich, Pharmacist and Chemist. Includes contact information and services offered.

ОНОФРЕЙ ЮРКОВСКІЙ,

пѣвецъ церковный...
пѣвецъ церковный...
пѣвецъ церковный...

Важно для читающою П. Т. Публики русскою!

Подается до...
Подается до...
Подается до...

Polityka Polaków względem Rosji

такъ симпатично...
такъ симпатично...
такъ симпатично...

Advertisement for Mikhail Sembratovich, Stationery. Includes contact information and services offered.